

בע"א (חדרה) 65491-06-23 - דויד סלמה נ' עיריית חדרה

בע"א (חדרה) 65491-06-23 - דויד סלמה נ' עיריית חדרהשלום חדרה

בע"א (חדרה) 65491-06-23

דויד סלמה

נגד

עיריית חדרה

באמצעות ב"כ עו"ד נטע מויאל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בחדרה

[23.07.2023]

כבוד השופטת נורית הרצמן אבי-יצחק

החלטה

בפניי בקשה להארכת מועד להגשת בקשה להישפט לפי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982 (להלן: החסד"פ).

רקע וטענות הצדדים

1. בבקשה שהגיש המבקש ביום 27.6.23, עתר להארכת מועד להגשת בקשה להישפט וביטול הרשעות ביחס לשתי הודעות קנס שנרשמו לו בגין דו"חות חנייה שניתנו על ידי המשיבה. מספרי הדוחות הם כדלקמן: מס' 75872978 אשר לטענת המבקש דו"ח זה כבר התיישן, ודו"ח מס' 76510874 שלטענתו יש לבטלו מטעמי צדק. שני הדו"חות ניתנו בתאריכים שונים במהלך שנת 2022 (להלן: הודעות הקנס).
2. לטענת המבקש הוא מעולם לא קיבל לידו או למען מגוריו את שתי הודעות הקנס. עוד טען, כי ביום 22.5.23 קיבל באמצעות דואר רגיל הודעת קנס מטעם המשיבה, אשר ממנה נודע לו לראשונה שקיימות נגדו שתי הודעות הקנס הנ"ל. עוד הוסיף וטען כי מיד לאחר מכן ביום 23.5.23 הוא פנה למשרדי המשיבה בבקשה לביטול הדו"חות, ובמענה לבקשתו הציגה נציגת המשיבה מעקב משלוחים מאתר דואר ישראל אשר מעיד על כך שהודעות הקנס נשלחו למענו וחזרו בסטטוס "לא נדרש" ולכן דחתה את הבקשה לביטול הדו"ח ואף להפחתת הריביות. מכאן טען המבקש כי מעקב משלוחים זה אינו מהווה ראיה לכך שהודעות הקנס אכן נשלחו למענו, טען כי אין להסתמך על "מעקב משלוחים" וטענתו זו תמך בפסיקה. בנוסף, טען כי במעקב משלוחים אין אפשרות לדעת לאיזו כתובת הודעות הקנס נשלחו ואם נשלחו בדואר רשום או לאו כפי שקבוע בחוק.

3. בנוסף, טען המבקש לגבי דו"ח מס' 75872978 מיום 10.3.22 כי דו"ח זה התיישן בהתאם לחוק וזאת מאחר והודעה בדבר הקנסות הגיעה אליו רק בתאריך 22.5.23 כאמור לעיל, כלומר למעלה משנה לאחר מתן הדו"ח לעניין דו"ח מס' 76510874 מיום 24.5.22 טען כי דרישת התשלום הגיעה אליו יומיים לפני תום השנה מאז מתן הדו"ח, לכן יש לבטלו מטעמי צדק. בנוסף, טען כי יש לו טענות ממשיות ומהותיות כנגד שני הדו"חות לכן יש לתת לו את יומו בבית המשפט. לבקשתו צירף המבקש העתק מדרישת תשלום - קנס חניה ואסמכתאות מאתר הדואר "מעקב משלוחים".
4. ב"כ המשיבה בתגובתה מיום 29.6.23 התנגדה לבקשה ועמדה על כך ששתי הודעות הקנס הנ"ל, נשלחו בדואר רשום לכתובתו של המבקש כפי שרשומה במשרד הפנים שהינה רח' האדמונית 2, חדרה. ב"כ המשיבה הבהירה כי קיימת חזקת מסירה, מאחר והדואר חזר עם אישור כי דבר הדואר "לא נדרש". בתגובתה התייחסה ב"כ המאשימה לשתי הודעות הקנס דלעיל, בין היתר לתאריך מתן הדוח, מועד משלוח הודעת הקנס לכתובת המבקש ותיאור העבירה. עוד טענה כי המבקש לא הציג נסיבות מיוחדות ו/או נימוק ממשי לכך שלא הגיש בקשה להישפט בהתאם למועדים הקבועים בחוק אלא המבקש טען בעלמא שלא קיבל את הדו"חות הנ"ל. לתגובתה צירפה ב"כ המשיבה העתק הודעות הקנס ואישורי מסירה לכל אחת מההודעות.
5. ביום 9.7.23 הגיש המבקש תשובה לתגובת המשיבה בה הודיע כי הוא עדיין עומד על בקשתו להארכת מועד להישפט וביטול הדו"חות.
- דיון והכרעה
6. סעיף 229 לחסד"פ קובע כי בקשה להישפט יש להגיש בתוך 90 יום ממועד המצאת הודעת הקנס, או בחלוף 30 יום ממועד המצאת החלטת התובע בבקשה לביטול הודעת הקנס. סעיף 230 לחסד"פ מעניק לבימ"ש הסמכות לדון בבקשה להישפט שלא הוגשה במועד "בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגיש במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה או בשל נימוקים אחרים שיפורשו בהחלטה".
7. בעניין זה נפסק כי הואיל ומדובר בעבירה מסוג "ברירת משפט", יש להראות כי האיחור בהגשת הבקשה להישפט נובע מסיבות סבירות, שכן הנחת היסוד של המחוקק בעבירות מסוג זה היא כי הנאשם כלל לא מעוניין להישפט מעשיו, אלא לשלם את הקנס ובכך להודות בעבירה. בהתאם לסעיף 230 לחסד"פ בית המשפט רשאי להיעתר לבקשה להארכת מועד להישפט אם קיימת סיבה מוצדקת, טעם ראוי או נימוק ממשי המסביר את האיחור בהגשת הבקשה להישפט, או אם השתכנע כי דחיית הבקשה עלולה לגרום עיוות דין, או מנימוקים מיוחדים שיפורטו. הבקשה דנן הוגשה ללא תצהיר חתום כדן, וניתן היה לדחותה על הסף מטעם זה בלבד. הודעות הקנס שבגינן מוגשת בקשה זו ניתנו בגין עבירות חנייה, אשר את ביצוען לא הכחיש המבקש ולא העלה טענה כלשהי לגופן, למעט הטענה שהעלה לגבי הדו"ח השני לפיה שכח להפעיל את החניה באפליקציה 'פנגו' וטען כי ממילא מגיעה לו חניה של 3 שעות בחינם מאחר והינו תושב העיר חדרה.
- בהקשר זה יצוין כי עיון בהודעות הקנס מגלה שדו"ח מספר 758729-7-8 ניתן בגין חניית המבקש על המדרכה בכתובת רובין יצחק 20 ודו"ח שני שמספרו 765108-7-4 ניתן בגין חניית המבקש ללא תשלום אגרת חניה בכתובת הרברט סמואל 54.

8. בהתאם לתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, ככל שדבר הדואר נשלח לכתובת המבקש הרשומה בדואר רשום, מתקיימת חזקת המסירה. למבקש נשלחו הודעות הקנס בדואר רשום לכתובתו הרשומה וחזרו עם אישורי מסירה לפיהם דבר הדואר "לא נדרש". לפיכך, במקרה דנן לא נפל פגם בהתנהלות המשיבה והנטל להפריך את חזקת המסירה עובר למבקש. כידוע, סתירה של חזקת המסירה טעונה ראיות ותימוכין ולא תיעשה על-ידי העלאת טענה בעלמא כי המבקש לא קיבל דבר הדואר לידי, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18). במקרה דנן, המבקש לא הוכיח את טענתו שלפיה הדו"חות לא הגיעו לידי ונודע לו אודותיהם לראשונה רק ביום 22.5.23.
9. בעניין טענת המבקש להתיישנות דו"ח מס' מס' 75872978 שנרשם ביום 10.3.22, בהתחשב בכך שהודעה על אודות הקנס התקבלה אצל המבקש בדואר רשום ביום 22.8.22 בהתאם לרישום המשיבה, כלומר לפני חלוף שנה מאז ביצוע העבירה ובהתחשב בביצוע פעולות גבייה לאחר מכן, לא מצאתי בסיס לטענת ההתיישנות.
10. לאחר ששקלתי את כלל טענות הצדדים שהובאו במסגרת הבקשה והתגובה ועיינתי במסמכים שצירפו, מצאתי כי דין הבקשה להידחות. לא עלה בידי המבקש להפריך את חזקת המסירה ולא התקיימו סיבות מוצדקות, טעם ראוי או נימוק ממשי המסביר את האיחור בהגשת הבקשה להישפט. לאור הוראות הדין והפסיקה, טענה סתמית של המבקש לגבי אי ידיעה על הודעות הקנס בזמן אמת (אשר אף לא לוותה בתצהיר), ללא נימוקים כבדי משקל הנתמכים בראיות, אין בה כדי להצדיק היעדרות לבקשה.
- אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, הבקשה להארכת מועד להישפט - נדחת.
- לפנים משורת הדין לא מצאתי לחייב את המבקש בהוצאות.
- המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.
- ניתנה היום, ה' אב תשפ"ג, 23 יולי 2023, בהעדר הצדדים.